

संस्कृत. ३०९०-

स्तोत्र.

गुरुकार्य.
न
गुरुगीतास्तोत्र.

५९०/स्तो. ४६

(1)

व्यदष्टिः॥२२॥ जयति निगमस्तष्टिस्तत्रमालासमष्टि

सुवनसवनस्तष्टिस्थापनास्तं तयष्टिः॥ निजसुखय

रिमाष्टिस्वामविद्याप्रतुष्टिः सकरुपासैरेदष्टिः श्रीगुरो

०॥२३॥ नित्यं पर्वण्युपश्रयुः गुरुवंदनमाचरेत् ॥ गुरुवं

दनतस्तुष्टिः सर्वदेवाः समाहिताः ॥२४॥ त्रिवतापरि

तेषुवनत्रितये त्रिवता जनतानकदापिकदा ॥ गुरुवं

म क्षयात्स्मिन्प्रपथांगमत्तु गुरुतः त्रिवतो गुरुरेव गुरुः ॥

॥२५॥ त्रिवोयदि मृषावादि न गुरुयदि देवत ॥ तदा

(2)

२

मेशां सवीमार्गेहा निर्ववतु नान्यथा ॥ २६ ॥ गुरोर्म
नुष्यबुध्यं च मंत्रश्चाक्षरबुधितः ॥ प्रतिमासु द्वि
ला बुधिं कुर्वाणो नरकं व्रजत ॥ २७ ॥ गुरुमन्यन्त
बुध्येते यदि बुध्येत तस्य तु ॥ कदाचिन्ममेवेति
धि मंत्रैर्वादिता र्चनेः ॥ २८ ॥ मनुष्यश्चर्मणो बध
साक्षात्परतस्त्रिवा ॥ साष्टिष्यानुग्रहाशायिग
ढः पर्यटति क्षितौ ॥ २९ ॥ त्रिसंध्यायः पठेद्गुप्त्या
मुक्तिं पंचदशं गुरोः ॥ वर्धते संपदं तस्य कीर्तिरा

३

(2A)

युर्महद्यत्राः ॥३०॥ शास्त्रदृष्टिगुरोर्वाक्यत्रितीयं
चात्मनिश्चिंषं ॥ त्रिविधं यो विजानीयात्समुक्ता
नात्रसंशयः ॥३१॥ ॥ इति श्रीगुरुस्तोत्रं संपूर्णं
॥७॥ ॥७॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥७॥

(3)

(५)

ध्यानेभृणुमहादेवीसर्वानन्दप्रदायके
सर्वसौख्यप्रदंनिष्टंमुक्तिसुक्तिविषारदं॥१॥
श्रीमत्पुरं ब्रह्मगुरुं वदामी॥ श्रीमत्पुरं ब्रह्म
गुरुं भजामि॥ श्रीमत्पुरं ब्रह्मगुरुं नमामि॥
श्रीमत्पुरं ब्रह्मगुरुं ममामि॥१॥ ब्रह्म
नंदं परमसुरस्यदं केवलं ज्ञानमुक्तिं॥
दायित्वं गान्धर्वं दूरं तव वृमस्यादिलक्ष्मीं॥

(5)

१३

एकं निरुं विमलमचलं सर्वधि साक्षभुतं ॥
 भावादि तं त्रिगुण रहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥
 ४७ ॥ निरुं शुद्धं निराकारं निराकारं निरंज
 नं ॥ निरुं बोधिं विदानं दे गुरुं ब्रह्म नमाम्य १३
 हं ॥ ५१ ॥ हृदयं बुद्धि कर्णिक मध्य संख्यं
 सिंहासने न संस्थित दिव्यं मुर्ति ॥ ध्या
 यद्गुरुं चंद्रकला प्रकाशं साश्चि सु सुरया

(5A)

न इवरं दधानं ॥ १९ ॥ श्वेतांबरश्चेतविका
शपुष्पं मुक्ताफलाशुषितं दिव्यनेत्रं ॥ वा
मां कपिठस्थितं दिव्यशक्तिमंदस्मिते पु
र्णप्रयानिधानं ॥ २० ॥ आनंदमानंदकरं
प्रसन्नं ह्यानस्य रूपं निजबोधयुक्तं ॥ यो
गोद्गमी व्यंश्वरो गवैशुं श्रीमद्गुरुनिह
महनमामि ॥ २१ ॥ यस्मिन् शृष्टिर्दितिर्ध्वंस

(6)

प्रकारं निग्रहासकं । स्यंपंचविधिशिव
भासते तेनमः शिवः ॥ ६१ ॥ प्रातः शिरसि
शुक्लज्वेदिने त्रिंशु जंगुसं ॥ वसाम्य
प्रदंशां तं ॥ स्मरेत्तन्नामपुर्वकं ॥ ६२ ॥ न १४
गुरोरधिकं न गुरोरधिकं न गुरोरधिकं
न गुरोरधिकं ॥ शिवशासनता शिवशा
सनता शिवशासनता शिवशासनता ॥ ६३ ॥

१४

१४

(6A)

विदितं विदितं विजनं विजनं शिवशासन
तः शिवशासनतः शिवशासनतः ॥ ई
दमेवं शिव इदमेवं शिव इदमेवं शिव इदमे
व शिव इदमेवं शिवः ॥ ६५ ॥ एवं विधिं गुरु
ध्यात्वा ज्ञानमुपैत स्वयं ॥ तदा गुरुप
देशुपां मुक्तो हं मिति भावयेत् ॥ ६६ ॥ गुरु
दाशिं च मार्गं पामनशुद्धिं च कारयेत् ॥

(7)
ॐ निशुखं उयसर्वयत्किंचिदासगोचरं ॥ ६७ ॥

इयं सर्वमनिशुखं शानं च मन उच्यते ॥ शानं

इयं समकुर्यान्नान्यः अर्थो द्वितीयकं ॥ ६८ ॥

१९५ ॥
एवैश्रुता महादेवि गुरनिदाकरोति यासुया ॥ १५ ॥

॥ तिनरकं चारं यावश्च द्रदिपाकुरा ॥ ६९ ॥

याव कल्पादिको देहा ताव देवि गुरस्मरेत् ॥

गुरलोपनकर्तव्यो स्वच्छंदो यदि वा भवत् ॥ ७० ॥

(2A)
त

कुंकारेण न वयं प्राज्ञा शिष्यो कदाचन ॥ ७० ॥
रुग्णेन कर्कष्ये असस्यं च कदाचन ॥ ७१ ॥
वेहंक्षुपुंक्षुसुगुरनिर्जियुवादते ॥ ७२ ॥
निर्जले देहसंभवव्रजराक्षसा ॥ ७३ ॥
निर्भीः पन्नगेर्वापि सुर्वारथापितोयेदि ॥
काळमृक्षभयाद्वापि गुरुरश्नंति पार्वति ॥ ७४ ॥
असक्तो हि सुराः सर्वेषु सत्कामुनयस्तथा ॥

(8)

गुरुशापहतांक्षिणाः क्षयं याति न संशयः ॥
 यः ॥ ७७ ॥ मंत्रराजमिमं देवि गुरुरिष्टद्वर
 द्वयं ॥ श्रुतिवेदोतवाक्यानो गुरुसाक्षात्परा ॥ ७८ ॥
 पुरं ॥ ७५ ॥ श्रुतिस्मृतिमविज्ञायकेवलं गुरु
 शेषया ॥ तैवे सन्यासिनः इतरे वैशधिरिणाः ॥ ७६ ॥
 नियुं वौ धं निराकारं निर्गुणं बोधय पुरं ॥
 वल

(8A)

पुर्णब्रह्मनिराभासंदिपोदिपांतरं यथा ॥ ७७ ॥
गुरुद्वेषाप्रसादनञ्जामारामोदित्तुष्टते ॥ ७८ ॥
नेनगुरुमार्गणस्मासुज्ञानं प्रवर्तते ॥ ७९ ॥
ब्रह्मसंज्ञपर्यंतपरमात्मस्वरूपकं ॥ स्थावरं
जंगमंचैव प्रणमामि जगन्मयं ॥ ८० ॥ वैदेहं
साश्रित्तुष्टं जगत्तिलजगद्गुरुं ॥ नित्यपुर्णनि
राकारं निर्गुणस्वात्मसंस्थितं ॥ ८१ ॥ परात्परं

(१). ध्यायेन्निद्रमानं दकारकं ॥ हृदया काशमध्यस्थं
शुद्धस्फटिकसन्निभं ॥ १७ ॥ स्फटिकप्रतिमास्यं
दृश्यते दर्पणे यथा ॥ तथासानं चिदाकाशं आ
नंदसोहमिहकृतं ॥ १८ ॥ जगत्तथा जगत्प्र
रूपनामादि वर्जितं ॥ निशब्दं तु विज्ञानियं ॥ स
भावो ब्रह्मपार्वति ॥ १९ ॥ यथा निजस्वभावेन
कर्पूरकुसुमादिषु ॥ शिवाद्यास्वभावेन तथा

१७

(9A)

ब्रह्मचर्याश्वतं ॥ ५॥ स्वयंतथाविधोभुवा
स्वालयं च कुत्रचित् ॥ किं भृंगिरि वंध्या
नतथाभवति तादृशं ॥ ६ ॥ गुरुध्यानंतथानि
सुंदेहिब्रह्ममयोभवत् ॥ पिंडे पदे तथारूपे
भुक्तास्तेनात्रसंशयात् ॥ ७ ॥ स्वयंसर्वमयो
भुक्ता परतवृत्तिलोक्यत्वापरापृरतरना

(10)

न्यसर्वयंते निरात्मकं ॥ १ ॥ तस्यैव त्वाव
ना प्राप्तं सर्वसंगविवर्जितं ॥ यत्काकिनिस्पृ
हुरां तो स्थातव्यं तस्य सादतः ॥ २ ॥ तद्व्यं
वाधनलं ध्वं योश्च त्वं वा ब्रह्म तथानि
ष्कामैव भोक्तव्यं स वा सतुष्टमानसरा ॥
सर्वज्ञपदमिच्छा दुर्देहि सर्वमया विदुः ॥ स दुः

(11)

नंदोसदाशांशोरमतेयत्रकुत्रचित् ॥ १० ॥
 तत्रेवतिष्ठतसोसोसपदेशःपुण्यभाजनः ॥
 मुक्तस्यलक्षणं देवितवाग्रकथितं मया ॥ ११ ॥
 उपदेशो मया देवि सुसामागिणो दर्शितं ॥ १२ ॥
 भक्तितया ध्यानैस्तु कलं तव कीर्तितं ॥ १३ ॥
 अनेन तद्देवकार्यं तद्दामि ननु मया ॥

१२

(11A)

लोकोपकारकं दीव लोकि कंतु न भावय
व्या ११॥ लोकि कं कर्म यांते ज्ञानाहिनाः
परं तपशा शानिना भावय सर्व कर्म नै
व्कर्म भास्यति ॥ १२ ॥ यदं तु ज्ञाति भावेन ॥
पठते श्रुते यदं विना लिखितं अत्र दातव्यं
त सर्वं सफलं भवेत् ॥ १५ ॥ (उरुगीतामिदं

(12)

दवि शुद्ध वृत्तमिदोदितं ॥ अथ च यथा धि विना
शार्थ स्वयमवजपलदा ॥ ९६ ॥ सुरगीला
दृश्यैवमेत्रराजमिनंप्रिये ॥ अन्यथावि
विधामेत्राकलां नार्हति शोडषिं ॥ ९७ ॥ ९८
नंतपुत्रमा प्रातिगुस्गी ताजपनवुग सर्व
पापविनिर्मुक्तः सर्वदासीद्वनाशनं ॥ ९९ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com